Skrivena povijest četrdesetog retka - broj trideset i tri

Ezekiel broj četrnaest

Jeff Pippenger
2026-10-27

U četvrtom i petom poglavlju Knjige Postanka Kajinovo je rodoslovlje suprotstavljeno Šetovu rodoslovlju.

Dobri Lamek i zli Lamek

Dvije loze prikazuju suprotnost između izgubljenih i spašenih, a neki od potomaka tih dviju loza predstavljaju usporedne ‘potomačke simbole’ suprotstavljenih loza. Kajin predstavlja skupinu onih koji se ne kaju za grijeh, nego samo žale zbog vlastitoga stanja.

> I reče: Što si učinio? Glas krvi tvojega brata viče k meni iz zemlje. A sada si proklet od zemlje, koja je otvorila svoja usta da iz tvoje ruke primi krv tvojega brata; kad budeš obrađivao zemlju, ona ti više neće davati svoje snage; bit ćeš bjegunac i lutalica na zemlji. I Kain reče Gospodinu: Moja je kazna veća nego što mogu podnijeti. Evo, danas si me protjerao s lica zemlje; i od tvojega ću lica biti skriven; i bit ću bjegunac i lutalica na zemlji; i dogodit će se da će me ubiti svatko tko me nađe. A Gospodin mu reče: Zato će nad svakim tko ubije Kaina biti izvršena sedmerostruka osveta. I Gospodin stavi znak na Kaina da ga nitko tko ga nađe ne bi ubio. I Kain ode iz Gospodinove prisutnosti i nastani se u zemlji Nod, istočno od Edena. Postanak 4:10–16.

Kajin predstavlja skupinu nepokajanih koji se usredotočuju samo na vlastito žalosno stanje, u koje su sami sebe doveli odbijajući nastojati činiti dobro.

> Ali na Kajina i na njegov prinos nije pogledao s naklonošću. I Kajin se silno razgnjevi i lice mu se smrknu. I Gospodin reče Kajinu: »Zašto si srdit i zašto ti se lice smrknulo? Ako činiš dobro, nećeš li biti prihvaćen? A ako ne činiš dobro, grijeh vreba na vratima. On će žudjeti za tobom, a ti ćeš vladati nad njim.« Postanak 4:5–7.

Šest smrti — tri alfe i tri omege

U prethodnim smo člancima prepoznali Henoka kao simbol prvoga anđela, Lameka kao simbol drugoga anđela, Metušalaha kao ponoćni poklik, a Nou kao trećega anđela. Lamek iz Šetove loze umro je u dobi od sedamsto sedamdeset i sedam godina, pet godina prije potopa, kada je umro Metušalah. Pet godina nakon Lamekove smrti uslijedila je Metušalahova smrt te su njihove smrti stoga predslika smrti Ezekielove žene, a godinu i pol (1,5) nakon nje uslijedila je smrt Jeruzalema, Jaganjčeve žene.

> I ja, Ivan, vidjeh sveti grad, novi Jeruzalem, kako silazi od Boga s neba, pripravljen kao nevjesta urešena za svojega muža. Otkrivenje 21:2.

Alfa-smrti Ezekielove žene i Lameka, koje su povezane s omega-smrtima Jeruzalema i Metušalaha, bile su predslika smrti Ivana Paleologa, nakon koje je pet godina poslije uslijedila smrt Konstantina XI. na zidinama Carigrada. Lamekova linija označuje pet godina, sa sedmodnevnim razdobljem seobe životinja na kraju. Linija Istočnoga Rima predstavlja pet godina, kao i četverogodišnje razdoblje unutar ukupno pet godina. Ezekielova linija predstavlja i dvije godine i godinu i pol (1,5). Ezekielova linija babilonskog razorenja Jeruzalema podudara se s drugim razorenjem Jeruzalema, koje je Rim proveo od 66. do 70. godine. Rimska linija razorenja Jeruzalema daje i četverogodišnje razdoblje i razdoblje od tri i pol godine. Svaka od tih četiriju simboličkih linija dala je ne jedno, nego dva simbolička razdoblja unutar svojega proročkog svjedočanstva.

Lamek, Ivan Paleolog i Ezekielova žena predstavljaju alfa-međaš vremenskog razdoblja koje završava omega-smrću. Dvije od triju linija predstavljaju opsadu koja završava smrću njihovih odgovarajućih pandana. Preostala završava ulaskom životinja u korablju. Omega-pandan uspostavlja paralelu između Noina potopa, razorenja Jeruzalema i rušenja carigradskih zidina. Sva tri omega-simbola predstavljaju završetak vremena milosti pri skorom uvođenju nedjeljnog zakona.

Naravno, u svjedočanstvu Noine arke nije bilo opsade, ali morala je postojati rampa koja bi omogućila ulazak u arku. Ako se utovarna rampa smatra predslikom opsadne rampe, tada sva tri svjedočanstva o smrti upućuju na opsadu. U rimskoj liniji razorenja Jeruzalema od 66. do 70. godine došlo je do Cestijeve opsade 66. godine i druge, Titove opsade 70. godine.

Četiri godine

Četiri godine koje završavaju opsadom Konstantinopola 1453. godine predstavljaju drugo četverogodišnje razdoblje u islamskom proročanstvu o „pet mjeseci" iz devetog poglavlja Otkrivenja. Prvo četverogodišnje razdoblje u proročanstvu o „pet mjeseci" trajalo je od 1333. do 1337. godine, za vrijeme opsade Nikomedije. Ta je opsada također označila završetak trideset i osam godina od 27. srpnja 1299. Dva razorenja Jeruzalema, jedno razorenje Konstantinopola, potop i opsada Nikomedije pet su svjedoka pohoda kod Paniuma od 200. pr. Kr. do 198. pr. Kr., koji bi bio šesti svjedok, a postoji ih još nekoliko.

Oba razorenja Jeruzalema lako se mogu uskladiti, „liniju na liniju". Potop i linija Istočnog Rima usklađeni su na temelju zajedničkih smrti alfe i omege. Vojni pohod kod Paniuma posebno je usklađen s Ezekielovom linijom iz 587. pr. Kr., jer oba razdoblja opsade predstavljaju dvije godine. Panium je prikazan u petnaestom retku jedanaestoga poglavlja Daniela, koji prethodi šesnaestom retku, a on predstavlja nedjeljni zakon koji uskoro dolazi, baš kao i razorenja Jeruzalema 586. pr. Kr. i 70. po Kr. Dvogodišnje razdoblje bitke kod Paniuma i opsade Sidona uvodi svaku od tih linija u skrivenu povijest četrdesetog retka jedanaestoga poglavlja Daniela.

Znak

Prvi proročki putokaz u opsadama pri obama razorenjima Jeruzalema predstavlja znak; Cestije 66. godine i smrt Ezekielove žene bili su alfa-znakovi. Lamek je također prvi putokaz i stoga je, na

temelju svjedočanstva dvojice, Lamek također znak. Njegova dob od 777 godina predstavlja znak Crkve pobjednice koja se sastoji od triju elemenata: proroka, svećenika i kralja.

> Štoviše, dao sam im i svoje subote da budu znak između mene i njih, kako bi znali da sam ja Gospodin koji ih posvećujem. Ezekiel 20:12.

300 godina

Henok, koji je bio sedmi od Adama u Šetovoj lozi, hodio je s Bogom 300 godina i bio uzet na nebo. '300' je simbol triju stotina pionirskih karata iz 1843. godine, odgovarajućih triju stotina mileritskih propovjednika, kao i Gideonove vojske od tri stotine ljudi. Henok, mileritski propovjednici i Gideonovih tristo predstavljaju sto četrdeset i četiri tisuće. Samson je uzeo 300 lisica i svezao ih u parove, time označivši 150 i simbol koji je svezan u cjelinu i ukupno broji tri stotine.

> I Samson ode i pohvata tri stotine lisica, uze baklje, okrenu lisice repom prema repu i između svaka dva repa stavi po jednu baklju. A kad zapali baklje, pusti lisice u nepožnjeveno žito Filistejaca te spali i naslagano snoplje i nepožnjeveno žito, zajedno s vinogradima i maslinicima. Suci 15:4, 5.

Dva petomjesečna proročanstva o islamu u devetom poglavlju Otkrivenja navode „oganj" i „repove" kao obilježja islama.

> I tako u viđenju vidjeh konje i one koji su na njima sjedili, a imali su ognjene, hijacintne i sumporne prsne oklope; glave konja bijahu poput lavljih glava, a iz usta im izlažahu oganj, dim i sumpor. Od toga troga poginu trećina ljudi: od ognja, dima i sumpora koji su im izlazili iz usta. Jer njihova je moć u ustima i u repovima: repovi im, naime, bijahu poput zmija i imahu glave te njima nanose zlo. Otkrivenje 9:17–19.

Moć islama nalazi se i u njihovim ustima i u njihovim repovima.

> I imali su repove nalik škorpionskima, a u repovima su im bili žalci; i imali su moć pet mjeseci nanositi bol ljudima. I imali su nad sobom kralja, anđela bezdana, kojemu je na hebrejskom jeziku ime Abadon, a na grčkom jeziku Apolion. Otkrivenje 9:10, 11.

Moć islama da muči i ubija nalazi se i u njihovim ustima i u njihovim repovima, koji izlaze iz njihovih usta i repova.

> Zato će Gospodin u jednom danu odsjeći Izraelu glavu i rep, palminu granu i rogoz. Starješina i uglednik jest glava; a prorok koji naučava laži jest rep. Jer vođe ovoga naroda zavode ga, a oni koje vode bivaju uništeni. Izaija 9:14–16.

Islam i Izrael povezani su u proročkom smislu jer su i jedan i drugi Abrahamova djeca, a u svakoj je liniji „glava" „starješina i odličnik", dok je „rep" „prorok koji naučava laži". U islamu je drevni prorok koji je naučavao laži Muhamed. Kuran predstavlja laži koje pokreću islamske skakavce, a starješina i odličnik njihovo je političko vodstvo. Islamom upravlja državničko umijeće (usta), koje pokreću laži Kurana (rep). Samsonovih tristo lisica bilo je podijeljeno u dvije skupine od po pet mjeseci, koje trebaju mučiti i ubijati ognjem, dimom i sumporom.

Oganj, dim i sumpor

Oganj, dim i sumpor nose proročka obilježja triju anđela. Prvi i posljednji vrste su ognja. Korijen riječi „sumpor" označava božanski bljesak. Oganj je simbol poruke; dim je učinak poruke, a sumpor označava vjersku poruku. Sva su tri krivotvorine istinske poruke triju anđela iz četrnaestog poglavlja Otkrivenja. Željezni naprsnik prikazan je kao oganj, hijacint i sumpor. On je krivotvorina naprsnika velikog svećenika. Naprsnik velikog svećenika predstavlja sto četrdeset i četiri tisuće kao dvanaest ljudskih dragulja sjedinjenih s Božanstvom, koje predstavljaju Urim i Tumim. Drevni hijacint bio je tamne plavocrne ili zagasite ljubičaste boje. Hijacint na naprsniku islama odgovara dimu koji izlazi iz usta (država) i repova (crkva) islama.

Henokovo uznesenje na nebo nakon što je 300 godina hodio s Bogom povezuje broj 300 s viješću prvoga anđela koja je stigla 1798. godine. Ta je vijest prvoga anđela osnažena 11. kolovoza 1840. godine ispunjenjem proročanstva o pet mjeseci iz devetoga poglavlja Otkrivenja. Dva razdoblja od pet mjeseci u tom poglavlju međusobno su povezana redak po redak. Tek se nedavno došlo do razumijevanja da pet mjeseci iz petoga retka i pet mjeseci iz desetoga retka predstavljaju dva zasebna razdoblja od po stotinu pedeset godina. Kada je ta istina prepoznata, Samson je svezao lisice u stotinu pedeset parova lisica.

U proročkoj povijesti Samsona (čije ime znači „sunce"), „dim" koji je izišao iz bezdana kada je ključ bio predočen bitkom kod Ninive zaklonio je sunce tamom. Mileriti su zamračenje sunca dimom iz islamskog bezdana ispravno protumačili kao zaklanjanje Kristova evanđelja, predočenoga suncem (Samsonom). Postoji još nekoliko poveznica između Samsonova svjedočanstva i islama prikazanog u poglavljima od devetoga do jedanaestoga u Otkrivenju.

Broj tri pojavljuje se u pripovijesti o Samsonu u trodnevnom roku koji su svatovi imali za rješavanje zagonetke. Samson dolazi u doticaj s trima ženama: svojom ženom iz Timne, bludnicom i Dalilom. Duh Gospodnji silazi na Samsona tri puta: pri susretu s lavom, u Aškelonu i u Lehiju. Samson daje Dalili tri lažna odgovora prije nego što joj kaže istinu. Broj tri predstavlja Božanstvo, kao i krivotvoreno božanstvo koje čine zmaj, zvijer i lažni prorok, te trostruki sastav pobjedničke Crkve.

Trideset je svećenički broj, a na Samsonovu svadbenu gozbu bilo je dovedeno trideset pratilaca. Zatim je Samson kao okladu ponudio trideset lanenih košulja i trideset haljina ako gosti uspiju odgonetnuti zagonetku. Kada je izdajom otkriveno rješenje njegove zagonetke, Samson je pobio trideset ljudi iz Aškelona kako bi isplatio okladu. Broj trideset proročka je desetina broja 300, a tristo lisica koje je Samson uhvatio i svezao u sto pedeset parova, u skladu s Henokovim hodom s Bogom tijekom tristo godina, povezano je s dvama proročanstvima o pet mjeseci u devetom poglavlju Otkrivenja, koja su međusobno povezana metodologijom „redak na redak". Broj tristo proročka je desetina broja tri tisuće, a tri tisuće predstavlja ostatak, bilo pravedni ostatak koji predstavljaju oni koji su se obratili na Pedesetnicu, bilo nepravedni ostatak koji predstavljaju oni koje su leviti pobili tijekom pobune povezane sa zlatnim teletom.

Pobuna povezana sa zlatnim teletom i obraćenici na Pedesetnicu proročki se podudaraju u vrijeme nedjeljnog zakona koji uskoro dolazi. Jedan ostatak predstavlja ostatak iz Božjega zavjetnog

naroda i ostatak među onima koji su izvan tora Božjega zavjetnog naroda. Prvo spominjanje triju tisuća u Samsonovu svjedočanstvu odnosi se na Židove koji su zarobili Samsona kako bi umirili Filistejce, a drugo na Filistejce. Sud počinje od Božjega doma, a potom prelazi na radnike jedanaestoga sata koji su još u Babilonu. Samsonovo svjedočanstvo potvrđuje i simbol triju tisuća kao ostatka i redoslijed odvijanja suda. Henok je tristo godina hodio s Bogom te tako predstavlja ostatak Božjega zavjetnog naroda koji ne kuša smrti. Taj ostatak čine sto četrdeset i četiri tisuće onih koji su u sedmom poglavlju Otkrivenja stavljeni u opreku s velikim mnoštvom.

Desetina od 300 iznosi 30, što je simbol svećenika, a broj tri, kao desetina od trideset, usto predstavlja Božanstvo, kao i krivotvoreno božanstvo zmaja, zvijeri i lažnog proroka. Broj tri također predstavlja trodiobu pobjedničke Crkve, koju predstavljaju kralj David, koji je počeo vladati u dobi od trideset godina, svećenik Josip, koji je počeo služiti u dobi od trideset godina, te prorok i svećenik Ezekiel, koji je svoju dvadesetdvogodišnju službu započeo u tridesetoj godini sedamnaestoga jubilejskog ciklusa. Kao svećenik imao bi trideset godina.

Svaki od triju simboličkih entiteta prikazanih kao prorok, svećenik i kralj prima Božji pečat subote sedmoga dana na putokazu koji označava početak opsade. Dva svjedoka smrti, zajedno sa sekundarnim svjedokom razorenja Jeruzalema 66. godine, čine tri svjedoka koji potvrđuju da je putokaz opsade ‘znak’.

Putokaz prijelaza

Kada započne opsada, Božja trostruka pobjednička crkva biva zapečaćena, kako je predočeno Lamekom. Smrt Ezekielove žene pokazuje da je upravo na tom istom međašu dotadašnji narod Saveza u potpunosti mimoiđen. Taj međaš označava prijelaz iz Laodiceje u Filadelfiju, što je također prikazano kao prijelaz vojujuće crkve u pobjedničku crkvu, koja tako postaje osma crkva koja je od onih sedam. Taj međaš u mileritskoj povijesti trećega anđela, koja je obuhvaćala razdoblje od 22. listopada 1844. do pobune 1863. godine, predstavljao je razdoblje 1856. godine, kada su i James i Ellen White počeli označavati pokret kao laodicejski. Godine 1856. filadelfijski mileritski pokret prešao je u laodicejski mileritski pokret. Sedam godina poslije laodicejski mileritski pokret došao je kraju kada je postao laodicejska Crkva adventista sedmoga dana.

Taj je putokaz također tipski predočen 313. godinom, kada je završilo razdoblje crkve u Smirni, a započelo razdoblje crkve u Pergamu. Prijelaz iz pravedne Filadelfije u nepravednu Laodiceju 1856. godine tako se podudara s prijelazom iz pravedne Smirne u nepravedni Pergam 313. godine, a točka prijelaza također označuje taj putokaz kao znak. Opsada započinje znakom, što potvrđuje više svjedoka. Kada se pokret trećeg anđela, koji čine sto četrdeset i četiri tisuće, zapečati u trenutku Lamekove smrti, oni bivaju zapečaćeni i savršeno ujedinjeni dok bivaju uzdignuti kao stijeg, jer je prvi putokaz proročke strukture opsade znak.

Smrt Ivana Paleologa označava putokaz islama, kada je istočni Rim prisiljen pokoriti se islamu. Opsada i razorenje Jeruzalema služe kao dva svjedoka Babilona i Rima. Ezekielovo razdoblje od godinu i pol predstavlja Laodicejce koji nisu htjeli vidjeti ni čuti poruku upozorenja da će biti odvedeni u sužanjstvo kralja sjevera. Cestijev znak predstavlja Filadelfijce koji izmiču kralju sjevera. Ta se dva znaka odnose na unutarnju proročku poruku, kao i Lamekovih 777. Redak po

redak, jedna skupina biva odvedena u sužanjstvo pri opsadi, dok druga skupina izmiče ruci kralja sjevera.

Smrt Ivana Paleologa predstavlja vanjsku proročku poruku time što ukazuje na ulogu islama na međašu na kojemu bivaju zapečaćeni oni koje predstavlja Lamek. Oni koji pobjegnu i oni koji budu zarobljeni tijekom opsade i razorenja Jeruzalema naglašavaju da se karakter očituje upravo na alfa-međašu proročkog razdoblja opsade. Te su dvije skupine predstavljene dvojicom Lameka. Jedna skupina upućuje upozorenje Nashvilleu, a druga to odbija.

> I Gospodin mu reče: Stoga će nad svakim tko ubije Kajina biti izvršena sedmerostruka osveta. I Gospodin stavi znak na Kajina da ga nitko tko ga nađe ne bi ubio. Postanak 4:15.

Žig pobune

Kajin je primio žig svoje pobune. Žig njegove pobune shvaćao se kao upozorenje čovječanstvu da će one koji ubiju Kajina snaći sedmerostruki Božji sud. U jednom se smislu taj žig može shvatiti kao Božja zaštita Kajina, ali u proročkom smislu odgovara upozoravajućem žigu pobune u posljednjoj knjizi Biblije. Žig zvijeri u Otkrivenju, knjizi omega, bio je predoznačen Kajinovim žigom pobune u Postanku, knjizi alfa. Upozorenje sadržano u Kajinovu žigu jest da će i svi oni koji pokažu isti karakter kao Kajin biti odbačeni i podvrgnuti Božjem sudu. Žig na Kajinu odgovara žigu zvijeri, a upozorenje naglašava zapovijed da se ne oponaša Kajinova pobuna koja se očitovala u ubojstvu njegova brata, a koja je u Otkrivenju prikazana kao lik zvijeri. Oponašati Kajinov čin znači oblikovati Kajinov lik. Kajinu je izrečena sedmerostruka izvršna presuda, a u šestom naraštaju od Kajina Lamek je uvidio da je ponovio grijeh svojega oca, ali da će njegova presuda biti sedam puta sedamdeseterostruka.

> A Lamek reče svojim ženama: Ada i Sila, poslušajte moj glas; žene Lamekove, čujte moju besjedu: jer sam ubio čovjeka zato što me ranio i mladića zato što me ozlijedio. Ako će Kajin biti osvećen sedmerostruko, doista će Lamek biti osvećen sedamdeset i sedam puta. Postanak 4:23, 24.

Prethodni redak predstavlja prvi od samo triju slučajeva u kojima su brojevi u Božjoj riječi izraženi množenjem. Posljednji je poput prvoga.

> Tada mu pristupi Petar i reče: »Gospodine, koliko puta da oprostim svomu bratu ako se ogriješi o mene? Do sedam puta?« Isus mu reče: »Ne kažem ti do sedam puta, nego do sedamdeset puta sedam.« Matej 18:21, 22.

Sedamdeset puta sedam iznosi četiri stotine devedeset, a u svetoj povijesti postoje tri razdoblja od po četiri stotine devedeset godina, od kojih svako predstavlja razdoblje kušnje. Za svetište, za kraljeve i za vojsku naznačeno je po četiri stotine devedeset godina. Razdoblje za kraljeve započelo je Šaulovim pomazanjem 1097. godine pr. Kr. i trajalo je sve do prve Nabukodonozorove opsade, kada je Daniel odveden u sužanjstvo 607. godine pr. Kr.

Razdoblje kušnje od četiristo devedeset godina, određeno za svetište, započelo je posvetom Salomonova hrama 1006. godine pr. Kr. i trajalo do posvete poslijesužanjskog hrama 516. godine

pr. Kr. Za vojsku je razdoblje od četiristo devedeset godina trajalo od 457. godine pr. Kr. do 34. godine po Kr.

Razdoblje od Kajinove sedmerostruke upozoravajuće poruke o sudu i njegova znaka do Lamekovih sedamdeset puta sedam predstavlja simboličko vrijeme kušnje od četiristo devedeset godina. Pobuna koju simbolizira Kajinov znak prikazana je kao pobuna koja postupno jača, u skladu s Božjom pobudom za slanje potopa.

> I vidje Bog da je čovjekova zloća na zemlji velika i da je svaka pomisao njegova srca neprestano samo zla. I požali Gospodin što je načinio čovjeka na zemlji i ražalosti se u srcu. I reče Gospodin: Zbrisat ću s lica zemlje čovjeka kojega sam stvorio; i čovjeka, i životinje, i gmizavce, i ptice nebeske; jer žalim što sam ih načinio. Postanak 6:5–7.

Lamek iz šestoga Kajinova naraštaja prikazan je kao obilježena skupina pobunjenika, nasuprot Lameku iz Šetove loze. Svjedočanstva obaju Lameka upućuju na završetak vremena milosti: jedno iskazivanjem broja 490, a drugo njegovom smrću. Oba sadržavaju brojčanu simboliku koja je izravno povezana s trostrukim ustrojem pobjedničke Crkve. Kajinov Lamek odgovara trima razdobljima od po 490 godina koja se odnose na kraljeve, svetište i vojsku, a Šetov Lamek sadržava pečat broja sedam za proroka, svećenika i kralja. Šetov Lamek drugi je od trojice anđela iz četrnaestoga poglavlja Otkrivenja, a Kajinov Lamek treći je anđeo koji iznosi upozorenje o zvijeri, njezinu kipu, žigu i broju njezina imena. Otkrivenje, četrnaesto poglavlje, redci 9/11, otkriva tko su oni koji primaju Kajinovo prokletstvo.

> I treći anđeo pođe za njima govoreći jakim glasom: Ako se tko klanja Zvijeri i kipu njezinu te primi njezin žig na čelo ili na ruku, taj će piti od vina gnjeva Božjega, koje je nerazrijeđeno natočeno u čašu njegove srdžbe; i bit će mučen ognjem i sumporom pred svetim anđelima i pred Jaganjcem: i dim njihovih muka uzlazi u vijeke vjekova; i nemaju počinka ni danju ni noću oni koji se klanjaju Zvijeri i kipu njezinu i svatko tko prima žig njezina imena. Otkrivenje 14:9–11.

Otkrivenje 15:2 otkriva tko su oni koje predočava Šetov Lamek:

> I vidjeh kao neko stakleno more pomiješano s ognjem: i one koji su izvojevali pobjedu nad zvijeri, i nad njezinim likom, i nad njezinim žigom, i nad brojem njezina imena kako stoje na staklenome moru, držeći harfe Božje. Otkrivenje 15:2.

Lamek iz Šetove loze svojom smrću označava zatvorena vrata. Lamek iz Kajinove loze označava zatvorena vrata nakon četiristo devedeset godina vremena milosti. Kajinov je znak trebalo shvatiti kao upozorenje na karakter koji je očitovao tri temeljna proročka obilježja. Odbio je štovati Boga prema Božjim uputama; očitovao je ljubomorni bijes i ubio svojega mlađeg brata te je, kao treće, odbio pokajati se.

Kain je prekršio zapovijedi s prve ploče Deset zapovijedi, koja određuje odnos ljudskog roda prema Bogu, dok druga ploča određuje odnos ljudi jednih prema drugima. Biljeg njegove pobune označavao ga je kao nepokajanog bezakonika. Kain i Lamek označavaju zatvorena vrata trećeg anđela u vrijeme skorog dolaska nedjeljnog zakona. Henok, Metušalah, Lamek i Noa predstavljaju

povijest koja započinje dolaskom prvog anđela, kojega predstavlja Henok, nastavlja se dolaskom Lameka kao drugog anđela i dolaskom Metušalaha kao ponoćnog poklika koji osnažuje Lamekovu poruku drugog anđela, a zatim Noa kao treći anđeo označava zatvorena vrata potopa.

Lamek je umro pet godina prije potopa, što označava pet simboličnih godina prije nego što se vrata zatvore pri skorom donošenju nedjeljnog zakona. Upravo se pri Lamekovoj smrti u dobi od 777 godina dovršava zapečaćenje pobjedonosne Crkve. Zatim su, sedam dana prije nego što su vrata korablje bila zatvorena na nadnaravan način, životinje počele ulaziti u korablju.

Dan kada je Metušalah umro bio je prvi od tih sedam dana. Posljednje upozorenje prije nego što su se vrata zatvorila bila je dvostruka poruka: prizor životinja popraćen ispunjenjem proročanstva koje se naviještalo tijekom cijeloga života najstarijega čovjeka koji je ikada umro. To je proročanstvo bilo sadržano u imenu Metušalah, koje znači ‘kada on umre, to će doći’.

Posljednja poruka upozorenja čovječanstvu po proročkoj nužnosti mora biti dvostruka poruka, što je predočeno sedmodnevnom seobom životinja koja je započela Metušalahovom smrću, kojom se ispunilo Henokovo proročanstvo naviješteno imenom njegova sina. Sedam dana seobe životinja pokazuje da je dvostruka poruka Metušalahove smrti i seobe životinja poruka zapečaćenja trećega anđela. Isus uvijek predočuje svršetak početkom, a u Otkrivenju se trećem anđelu iz osamnaestoga poglavlja Otkrivenja pridružuje drugi glas iz četvrtoga retka, kao što se ponoćni poklič pridružio poruci drugoga anđela. Posljednja poruka upozorenja uvijek se iznosi kao unutarnja i vanjska poruka, što je predočeno proročkim odnosom crkava i pečata u knjizi Otkrivenja. Posljednja poruka upozorenja u jedanaestome poglavlju Danielove knjige jest poruka sa sjevera i s istoka. Metušalah i životinje u seobi bili su dvostruka posljednja poruka upozorenja u Noino doba.

Lamekova smrt, obilježena brojem 777, podudara se s početkom opsade, kada je umrla Ezekielova žena. Upravo tada vjerni, koje predstavlja Šetova loza, bivaju zapečaćeni, a tada i oni koje predstavlja Kajinova loza primaju žig. Henok je bio sedmi od Adama i predstavlja alfa-međaš u razdoblju koje završava tako da su i posljednji i prvi naraštaj predstavljeni brojem osam. Obojica Lameka označuju kraj vremena milosti, a Lamekova smrt predstavlja zatvorena vrata milosti na početku opsade.

Henok je bio alfa proročke povijesti te po proročkoj nužnosti mora upućivati na omegu proročke povijesti. Tu omegu predstavlja osam duša koje su iz staroga svijeta prešle u novi svijet ne okusivši smrti. Henok i osam duša nisu vidjeli smrti prije nego što su stigli na novu zemlju. Stari je svijet završio tijekom sedam dana seobe životinja, a novi je svijet započeo sa sedam dana bez kiše. Zatim, počevši od 17. dana, pet mjeseci nije bilo ničega osim kiše, sve dok Bog nije zaustavio kišu na kraju tih pet mjeseci, sedamnaestoga dana.

Pet mjeseci

U devetom poglavlju Otkrivenja postoje dva svjedoka koji potvrđuju razdoblje od pet mjeseci, a u tom su poglavlju tri zasebna vremenska proročanstva. Prvih pet mjeseci izloženo je u petom retku; drugih pet mjeseci nalazi se u desetom retku, a razdoblje od tristo devedeset i jedne godine i petnaest dana u petnaestom retku. Redci 5, 10 i 15 upućuju na vremensko proročanstvo o islamu s

dvama svjedocima koji potvrđuju razdoblje od pet mjeseci na početku proročkog razdoblja. I redak 5 i redak 10 označuju razdoblje od pet mjeseci, pa tako, redak po redak, peti i deseti redak zbrojeni daju petnaest. Dakle, prvih pet mjeseci jest 15, a razdoblje od tristo devedeset i jedne godine i petnaest dana izloženo je u retku 15. Slijed i struktura redaka 5, 10 i 15 upućuju na dvije petnaestice, a u prva dva retka, koja zajedno zbrojena daju petnaest, nalaze se dva vremenska proročanstva od po sto pedeset godina.

Petnaesti redak donosi vremensko proročanstvo o razdoblju od tristo devedeset i jedne godine i petnaest dana. Krist je broj petnaest utkao u tri retka te je, služeći se proročkim vremenom iznesenim u tim istim redcima, razlučio broj 15, prikazan zbrajanjem petog i desetog retka, kako bi povezivanjem s petnaestim retkom postigao udvostručenje broja petnaest. Potom je Krist sva tri međusobno povezana proročanstva zaključio s petnaest dana.

Ključ za razumijevanje ovoga poglavlja jest bitka kod Ninive 627. godine, nakon koje pet godina poslije, 632. godine, slijedi Muhamedova smrt, kojom započinje prvo petomjesečno proročanstvo. Deset godina nakon Muhamedove smrti perzijske su vojske uništene u skladu s Muhamedovim predviđanjem da će obje sile, Perzija i Rim, biti poražene. Stoga deveto poglavlje Otkrivenja započinje povijesnim slijedom čije je polazište bitka kod Ninive između Perzije i Rima. Zatim, pet godina poslije, Muhamed umire, čime započinje razdoblje od sto pedeset godina iz petoga retka. Deset godina poslije Perzija je poražena u bitci kod Nahavanda 642. godine. Islam je bitku kod Nahavanda nazvao „pobjedom nad pobjedama”. Prvih petnaest godina devetoga poglavlja Otkrivenja predstavlja razdoblje od pet godina nakon kojih slijedi deset godina. Posljednje vremensko proročanstvo završilo je 11. kolovoza 1840. Deset dana prije toga događaja Josiah Litch objavio je svoje revidirano predviđanje prestanka osmanske prevlasti. Posljednjih petnaest dana islama iz devetoga poglavlja Otkrivenja radom je Josiaha Litcha podijeljeno na pet dana, nakon kojih slijedi deset dana, jer Isus uvijek prikazuje kraj služeći se početkom.

O tome ćemo nastaviti govoriti u sljedećem članku.